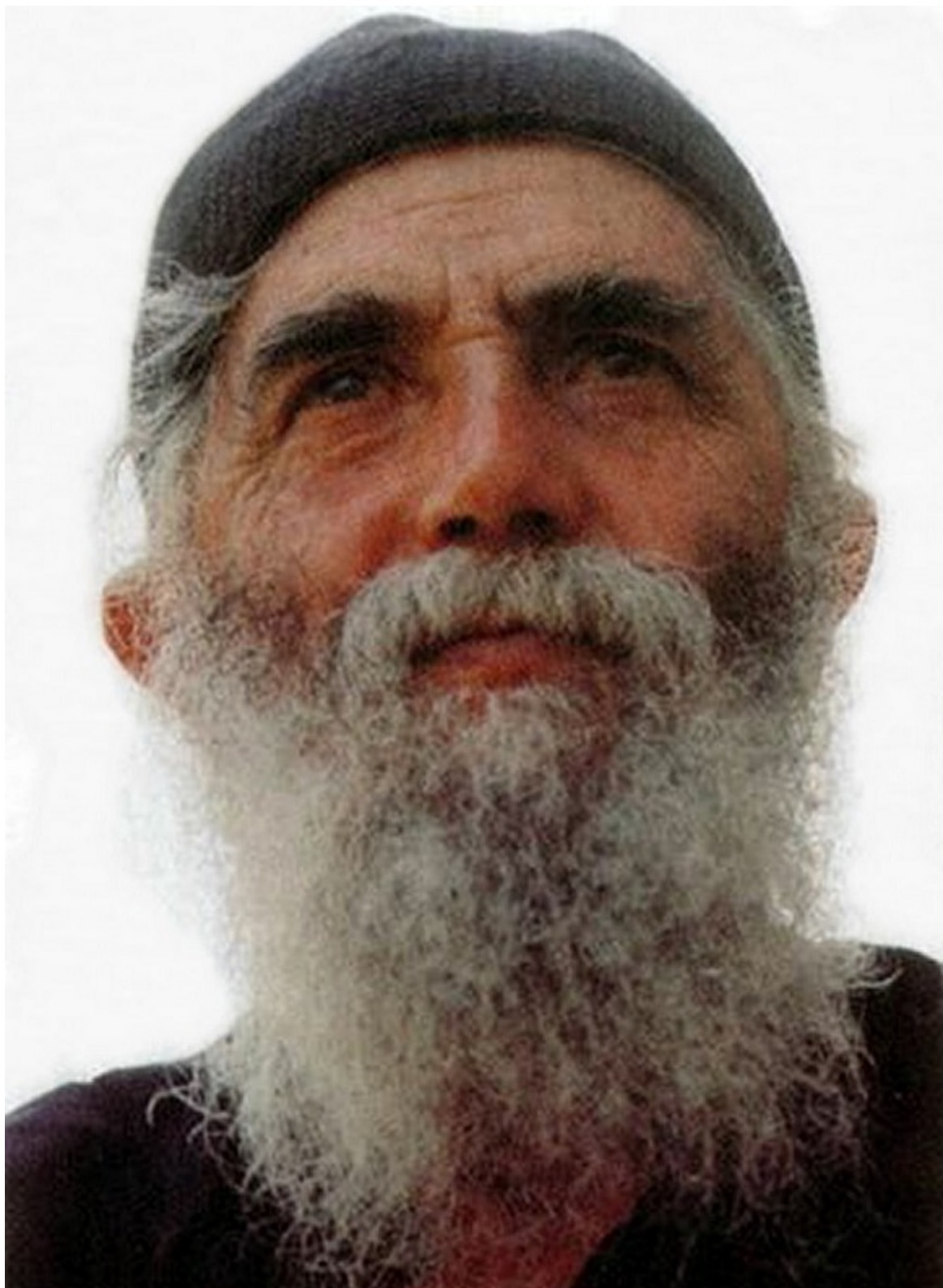

Ο Δεκάλογος: Ένα άγνωστο κείμενο του Οσίου Παΐσιου

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Τέλη Αυγούστου του 1998. Αγιονόρος, Καρυές, μεσημέρι. Μου λέει ξαφνικά ο λογισμός να πάω στα Κατουνάκια στον Άγιο Υπάτιο[1]. Έκανα έντονη ευχή και ο λογισμός επέμενε καθαρός. Πήρα το σακίδιο και έφυγα. Σταυρός, Καστανάρα, Αντίθωνας, Χωραφίνα. Περπατούσα αργά, για να είμαι το πρωί στα Κατουνάκια. Κατέβηκα στον Άγιο Παύλο, Νέα Σκήτη, Αγία Άννα, Μικρή Αγία Άννα, Κατουνάκια, Άγιος Υπάτιος ψηλά το πρωί. Πήγα παράμερα στα βράχια όπου καθόμουν κάθε που περνούσα, και συλλογιζόμουν τον λόγο του ερχομού μου. Σηκώθηκα απότομα και μπήκα στο κελλάκι στον διάδρομο. Στο δεύτερο βήμα κάτι συνέβη και σταμάτησα και στράφηκα αριστερά και βλέπω στον σοβά με κάρβουνο γραμμένο το παρακάτω κείμενο με κεφαλαία, ακριβώς στη διάταξη που το παραθέτω.

«Η αναζήτηση της τελειότητας του πνεύματος είναι η μόνη πράξη που δικαιώνει το ανθρώπινο γένος.

Αστόχαστε διαβάτη που δεν γνωρίζεις

Συλλογίσου συνέχεια

Εχθρός είναι

Ο εγωϊσμός

Το βόλεμα

Το τυπικό χωρίς ουσία

Η στενοκεφαλιά

Το παραδεκτό

Το πρόγραμμα

Η καταπίεση

Η ατολμία

Ο φόβος

Ο θάνατος

Το έγγραφο αμέσως στο τεφτέρι μου και με ένα ξύλο έσβησα τα γράμματα στον σοβά, ο οποίος ήταν σαν σκόνη από την υγρασία.

Γνωρίζω ότι το κείμενο είναι του ΓεροΠαΐσιου

[1] Στο κελλί του Αγίου Υπατίου είχε διαμείνει και ασκητεύσει ο Άγιος Παΐσιος κατά το έτος 1966.